

РЕШЕНИЕ

№ 29751

гр. София, 24.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12669** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 88, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс във чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на „Лиел Костракшън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 5, която жалба първоначално е подадена срещу мълчаливо потвърдено според жалбоподателя Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП.

Съдът констатира, че по жалба на „Лиел Костракшън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] против указаното ППДНОМ е налице произнасяне на Директора на ТД на НАП с Решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. Следователно не е налице мълчаливо потвърждаване на указаното ППДНОМ.

В тази връзка и след оставяне на жалбата без движение, жалбоподателят с молба от 18.12.2025 г. е уточнил, че предмет на жалбата му е както постановлението на за налагане на обезпечителни мерки на публичният изпълнител в ТД на НАП, така и обжалва и Решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. на директора на ТД на НАП.

В жалбата и молбата уточнение се релевират доводи за нищожност на актовете, респ. незаконосъобразност на актовете, като издадени при допуснати процесуални нарушения и в нарушения на материалния закон. Твърди се, че наложените предварителни обезпечителни мерки по Постановление № С240022-023-0003795/ 30.12.2024 г., са прекратени съгласно чл. 121, ал. 4 от ДОПК, тъй като в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е бил издаден ревизионен акт и нямало данни за направено искане за продължаването им пред

административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Ревизионният акт бил издаден след изтичане на предвидения в чл.121, ал. 4 ДОПК 4-месечен срок, както и не бил налице определен от съда срок по реда на чл. 121, ал. 5 от ДОПК. Сочи още, че обезпечителните мерки са наложени и в противоречие с чл. 121, ал. 3 от ДОПК.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се представлява. По делото от страна на жалбоподателя е депозирано становище с което се поддържа жалбата и уточнителната молба и въз основа на изложените в тях доводи, счита обжалвания акта за нищожен респ. за незаконосъобразност. Не претендира заплащането на разноски.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. Б., оспорва жалбата, като недопустима поради просрочието ѝ. В условията на евентуалност намира, че оспорения акт е законосъобразен, като препраща към мотивите на обжалвания акт. Претендира разноски по делото.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22001424005905-020-001 от 13.11.2024 г. е възложена ревизия по отношение на жалбоподателя за установяване на задължения по ЗДДС.

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22001424005905-039-001 от 27.12.2024 г. на Л. Д. П., главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, е направено искане да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки. В искането е посочено, че по отношение на „Лиел Костракшън“ ЕООД има възложено ревизионно производство, като в хода на ревизията било установено, че очакваният размер на задълженията на дружеството е в размер на 1 765405.44 лева.

С Постановление с изх. № С240022-023-0003795/30.12.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. и във връзка мотивирано искане № 22001424005905-039-001 от 27.12.2024 г., е наложено обезпечение за сума в размер на 1 765405.44 лева, чрез налагане на обезпечителна мярка - запор по налични и постъпващи суми по 1 бр. банкова сметка в ТБ Банка ДСК с титуляр Югозападни Пътища П. 2022 ДЗЗД, дружество в което „Лиел Костракшън“ ЕООД има 50% дялово участие.

Във връзка искане за продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки, с определение № 14350 от 25.04.2025 г. постановено по адм.дело № 4149/2025 г. по описа на АССГ, 17 състав е продължен срока на наложените обезпечителни мерки.

Ревизията на „Лиел Костракшън“ ЕООД е приключила с РА № Р-22001424005905-091-001 от 14.07.2025 г., с който са установени задължения по ЗДДС размер на 1 765405.44 лева.

На 07.08.2025 г. е издадено Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП. Същото е връчено на жалбоподателя на 09.10.2025 г. и обжалвано от страна на „Лиел Костракшън“ ЕООД по административен ред с жалба с вх. № Ж-221361#1 от 23.10.2025 г.

С решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. Директора на ТД на НАП С. е оставил подадената от „Лиел Костракшън“ ЕООД жалба с вх. № Ж-221361#1 от 23.10.2025 г. срещу Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.

121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. издадено от Б. Х. – Т. на длъжност главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, без разглеждане, като процесуално недопустима поради просрочиято ѝ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Според чл. 197, ал. 1 от ДОПК, постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. В чл. 197, ал. 2 от ДОПК изрично е предвидено, че решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

В случая считано от 10.10.2025 г. е започнал да тече 14-дневният срок за произнасяне на решаващия орган. В неговите рамки - на 06.11.2025 г., директорът на ТД на НАП С. е издал решение, поради което следва да се приеме, че регламентираният в чл. 197, ал. 1 от ДОПК срок за произнасяне е спазен. Хипотезата на произнасяне по жалбата в определения срок и обжалване на мълчаливо потвърждение по чл. 197, ал. 2, изр. 2 от ДОПК би била налице, ако не беше постановено решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. г. на директора на ТД на НАП С.. В случая не е налице мълчаливо потвърждаване на Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП. От посочената нормативна регламентация следва, че законът въвежда задължително административно обжалване на постановленията за налагане на обезпечителни мерки пред директора на съответната ТД на НАП. Следователно тези административни актове не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред, извън хипотезата на произнасяне на директора на ТД на НАП в законово регламентирания срок, която хипотеза в случая не е налице. Обжалването по административен ред на издаденото от публичния изпълнител постановление е абсолютна процесуална предпоставка за възникване правото на съдебно оспорване, с оглед на изложеното жалбата на „Лиел Костракшън“ ЕООД срещу Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП е процесуално недопустима.

По отношение на жалбата срещу решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. Директора на ТД на НАП С., доколкото не са представени доказателства за връчването на оспорения акт, а и предвид, че последната е подадена в 7-дневен срок от издаване на решението на 13.11.2025 г., съдът намира, че в тази си част жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Чл. 147, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК регламентират случаите на оставяне без разглеждане на подадена жалба от компетентния да я разгледа административен орган, при които случаи решението на административния орган съобразно препращащата норма на чл. 147, ал. 3 от ДОПК

подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождението на решаващия административен орган. Съгласно чл. 147, ал. 1 от ДОПК, когато жалбата е просрочена, тя се оставя без разглеждане от компетентния да я разгледа орган с решение. Следователно, предмет на изследване в настоящото производство е именно обстоятелството дали жалбата срещу Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Решение № ПИ-368/06.11.2025 г. е издадено от компетентен орган- Директора на ТД на НАП С., в предвидената писмена форма и срок. Не се констатира съществени процесуални нарушения в производството по издаване, които могат да се разглеждат като самостоятелно основание за отмяна. Решението е мотивирано. В мотивите си решаващият административен орган е направил извода, че жалбата срещу постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с оглед връчването на обжалваният акт на 09.10.2025 г. е следвало да бъде подадена до 16.10.2025 г., а същата е подадена на 23.10.2025 г. след като срокът е изтекъл. Изводите на решаващия административен орган са правилни и приети в съответствие с представените по делото доказателства.

Както се посочи по-горе съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК, постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. В настоящия случай, видно от представените по делото доказателства, а именно обратна разписка – л. 10 е видно, че постановлението е връчено на жалбоподателя на 09.10.2025 г.

Съгласно чл. 23. ал. 2 от ДОПК, срокът се смята за спазен и когато изпращането или получаването на документите е станало чрез пощенски оператор, куриер или по електронен път чрез използване на квалифициран електронен подпис на подателя, както и когато са подадени пред ненадлежен орган по чл. 5, преди изтичането му.

Не се спори между страните, че постановлението е връчено чрез пощенски оператор.

Предвид цитираната правна регламентация и представените доказателства по делото, съдът намира, че жалбата с рег. № № Ж-221361#1 от 23.10.2025 г. срещу Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. е недопустима като подадена извън срока. Дружеството жалбоподател е уведомено за издаването му като се посочи по-горе на 09.10.2025 г. По правилата на чл. 22, ал. 6 ДОПК седемдневния срок за обжалването на този акт е започнал да тече на 10.10.2025 г. и е изтекъл на 16.10.2025 г. (четвъртък – присъствен ден), а жалбата е подадена на 23.10.2025 г.

С оглед на изложеното, съдът намира, че решението на директора на ТД на НАП С. за правилно и законосъобразно, като постановено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и в съответствие на материалния закон. Жалбата срещу решението, като неоснователна следва да се отхвърли.

По разностите по производство:

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ, а именно в размер на 51.12 евро.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лиел Костракшън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу решение № ПИ-368 от 06.11.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставил подадената от „Лиел Костракшън“ ЕООД жалба с вх. № Ж-221361#1 от 23.10.2025 г. срещу Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК № С250022-139-0001497/07.08.2025 г. издадено от Б. Х. – Т. на длъжност главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, без разглеждане, като процесуално недопустима.

ОСЪЖДА „Лиел Костракшън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. сумата от 51.12 евро, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Решението да се съобщи на страните посредством изпращане препис от същото, съобразно чл. 138 от АПК.

С

ЪДИЯ: